

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Nazario [et] celso martyribus. Cap[itulum]. cxlvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

videns ad scholas sepius transire ante cellam
in qua hermolaus presbyter latitabat: die qua-
dam conuocauit eum presbyter ad se: et interro-
gavit eum quis esset et quam scientiam disseret
aut quam religionem teneret. Qui respondit se
esse filium senatoris: et arrebat discere medicinae:
necnon deos paternos adorare. Eui hermola-
us diuino spiritu motu dixit: q[ua]d scientia hippo-
cratis: vel galieni nihil esset: suadens ut in chri-
stum crederet: cuius invocatione oes languen-
tes sanarer. Nam et ipse Christus cecos illuminauit: et
mortuos suscitauit: et innumerabilis signa fes-
tit: quorum potestatem in se credentibus con-
cessit. Pantaleon vero talia a matre defuncta au-
diuisse testabatur. Cum autem verba presbyte-
ri percepisset sepius illum visitabat et verbum
fidei ab illo libenter audiebat. Die autem quadam di-
missus ab eo vidit puerum a serpente percussum
et lacentem mortuum; orauitque ad dominum: ut
si vera essent: que de Christo audierat puer sanus
resurgeret: et serpens per medium creparet. Que
cum statim adimpta fuissent paracletus ad her-
molaum festinauit: et que facta fuerat retulit:
atque baptisma suscepit: et fuit apud eum dies se-
ptem: reuersus autem ad patrem et quotidie cu-
eo de Christo loquens diuina gratia fauente: pa-
trem ad fidem conuertit: omniaq[ue] idola que in
domo sua erant comminuit: ipsumq[ue] ad hermo-
laum duxit. A quo custodius baptisma suscep-
pit et in fide Christi confirmatus: post dies mo-
dicos in pace quietuit. Quo defuncto sancti in-
uenis pauperibus largiter tribuebat: et omnes
infirmos quacunq[ue] detentos valitudine quos
medici sanare non poterant: per Christi invoca-
tionem sanabat: unde et cecum unum qui omnem
substantiam suam in medicis consumperat: nec
lumen recipere potuerat: invocato Christi nomi-
ne confessum illuminauit. Quapropter cunctes
medici cum sacerdotibus idolorum ad impera-
torem pantaleonem accusauerunt quod Christianus
esseret: et quod in nomine Christi languentes curaret:
et quod cecum illuminasset. Tunc imperator cecum
ad esse iussit: et ab eo omnem veritatem didicit:
ac confidentem Christum decollari precepit. De-
inde sanctum aduocas interrogauit: an in Christi
nomine languentes sanos efficeret. Qui respon-
dit quod verum esset: et cum deus Christianorum
hec omnia posset. Quod ut verius compre-
bare paralyticum pergit introduci: et sacerdos-
tes ac medicos aduocari. Quod cum facrum
fuisset: et sacerdotibus deos suos invocantibus:
medicis quoque experimenta sua operantibus
non potuit paralyticus recipere sanitatem. Eu-
sus manum pantaleon tenens ipsum in Christi
nomine eleuauit: et ille continuo sanus surre-
xit. Tunc Maximianus ipsum ad deorum
sacrificia inuitaret: et Pantaleon Christum do-
minum solum deum predicaret. Iussit illum in
equuleo suspendi: et vnguis attrectari: ac ad

Sextus

latera eius lampades applicari. Qui Christus
in similitudine Hermolai presbyteri apparuit
et ipsum dulciter confortauit. Et statim toros-
rum manus aruerunt: et lampades extincte
sunt. Tunc imperator Sartaginem fecit appor-
tar: et plumbum in eum confundit: marryremq[ue]
sancrum in ea demergit. Orante vero illo Christus
eodem apparuit in specie Hermolai: et statim
ignis extinguitur: et plumbum infrigidatur.
Imperator iratus iussit lapidem magnum ad
collum eius ligari et in pelagus factari. Et ap-
paruit illi Christus in similitudine Hermolai:
et continuo lapis ille solutus est. Christusq[ue] ma-
num martyris sui tenens in columnam duxit ad
litteras. Eius Maximianus rursum feras multas
dimitti iussit: ut Christi martyrem deudarent.
Que sancrum mansuete circundederunt:
leones quidem pedes: leopardi faciem: vnu-
si manus lingebant: certatimq[ue] ad illum acce-
debat: nec ab eo nisi sumpta benedictione re-
cedebant. Clamante autem populo magnum
deum Christianorum viri mille de populo cre-
diderunt. Et pro Christi confessione decollari
sunt. Post hec reclauditur sanctus in carcere
re trigintaquatuor diebus: et interea impera-
tor iubet fieri rotam clavis et gladiis circum-
septam: in qua martyris ligatus membratim con-
cidit posset. Post dies autem trigintaqua-
tuor educitur de custodia ligatur in rosa. Et ap-
parente ei Christo in similitudine consueta: et
vincula eius dissoluntur: et dissoluta machina
in quinjeti paganorum occiduntur. Tunc im-
perator diligenter de magistro Pantaleonis
inquirens inuenit presbyterum Hermolam: quem
cum duobus germanis detentum marty-
rio consumauit: ut supra in eius passione dis-
cutum est sexto kalendas Augusti. Et continuo
terra concutitur: et omnia idola coruentia con-
teruntur. Imperator hec videns Pantaleonem
iussit decollari: et corpus igne consumi:
Quem milites extra urbem duserunt: et ad no-
uellam olivam ligauerunt. Et cum ipsum unus
militum percutere vellit: ferrum sicut cera pil-
catum est. Milites hoc videntes ad pedes
martyris procident: et veniam petunt: pro quis-
bus Pantaleon orauit: et voce de celo lapsa se
exauditum audiuit: unde et illum decetere per-
cutere non audebant. Sed cum sanctus eis di-
ceret: quod nisi hoc facerent secum partem non ha-
berent: illi hoc audientes eum decollauerunt.
Et statim lac pro sanguine fluxit: et oliva fru-
ctus intempestivos produxit: quod impera-
tor audiens olivam iussit præcidi: et ex ea san-
ctum corpus comburi. Christiani vero ossa ras-
puerunt: et in civitate Nicomedia sepelierunt:
ubi miraculis fulger: qui passus est quinto ka-
lendis Augusti.

De sanctis Nazario et celso mar-
tyribus.

Cap. ccvii.

De sanctis in mense iulij occurrentibus Folio, clxxiiij.

Bazarus et cel-

sus martyres tpe nero
nis imperatoris in ci-
vitate mediolanū. passi
sunt sub anolino pro-
consule. Fuit enī nazari
rus filius illustris vi-
ri noīe aphrancū gene-
re et pūtincia aphrī in
cole vrbis rome: qui fidei fideis erat: et per pe-
tue nobilissime romanoū christiane et a petro
apostolo baptizate: cum esset annorū. ix. mira-
batur: q̄ eius parētes in religione dissimiliter
variarent: unde cui eorum adhéreret plurimū
dubitabat. Cum autem vterq; illum ad fidem
suam trahere niteretur: tandem vestigij ma-
tris mutu dei adhēsit: et a beato lino papa ba-
ptismū suscepit: quē dum pater a sancto propo-
rito velle auertere: narius de vbe rome exiit:
et. viij. animalia dñitq; onerata et parentum
hereditate suscepit: ac per ciuitates italie trās-
iens omnia pauperibus dispensauit. Anno aut̄
x. dispersionis sue per placentiam venit medilo-
lanū: et sancros martyres tpi geruasii et pro-
thyasium in carcere detentos: inuenit: quos t̄ in
dño confortauit. Quod audiens anolinus pre-
fectus ad se illuz pertrahi fecit: et fustibus ce-
sum ex vbe deiecit: cui mater: que nuper obie-
rat: apparuit: et vt ad gallias predicandas pro-
peraret: admonuit. Cum autem ad vrbē gallie
que ḡmellus dicitur peruenisset: et ibidem plu-
rimos conuertisset filiū parvūlū cuiusdā nobis-
lis matrone celsum nomine ei oblatum a matre
baptizauit: et ipm secum duxit: quod prefectus
galliarū audiēs: nazariū et celsum catheenis vin-
cros in carcere reclutis in crastino tormentis
afficeret: sed ab uxore sua redargut: ne deos
vindicare presumeret: sed ipm se de suis hosti-
bus vindicarent: prefecetus eos absolvit: sed ne
amplius predicarent interdixit. Deinde ad
vbe treveris peruenit: vbi et xp̄m primus pres-
dicans multos conuerteret: et ecclesia edificauit.
Quod cā neroni cesari per cornelii vicarium in
timatū esset: misloventone militē suo cuz centū
armatis: nazariū iuxta eccliam orantem inueni-
tum: et vua cum puerō celso vincitū sibi exhibeti
precepit: quos imperator in carcere detinuit:
donc illos supplicijs excogitatis perimeret.
Post dies aut̄ multos iussu neronis milites na-
zariū calcib; tendēt: et puerū verberatēs de
carcere eduxerūt: et corā cesare statuerūt. Cum
aut̄ faciē eius instar solis splendere cōspexisset
putāsse magicis artib; delusum: ipm ad tē-
pī adductū sacrificare cōpellet̄: sed eo orā-
te idola oīa cōfracta sunt. Tūc nero ambos in
mare p̄cipitari precepit. Nazariū ho et celsus
nauele iponunt: et obdormiētes in pelagus a
mūlēb; p̄cipitanf: sed statim a nube assumunt.

Lūc exora tēpestate nauis periclitaret: ecce
nazariū et celsus sup vndas ambulātes appa-
ruerūt: quos illi vidētes et eoz q̄ in sanctos cō-
miserāt penitentes eoz auxiliū implorabāt: qui
naues ascendētes oratione sua mare placarūt:
et cū militib; ianuā ap̄pulerūt: vbi cū diutius
pdicassent: itē mediolanū reuersi sunt: qđ cuz
anolinus andisser: nazariū in exiliū destinauit:
celus ho puer apud matronā quandā p̄māhit.
Nazariū ho romā veniēs: patrē suū senē xp̄ianū
effectum inuenit: et cuz eo diebus aliquib; fuit.
Inde ad vrbem mediolanū redire cum iniuria
multa compellit: vbi cum celso puerō p̄consuli
presentaf: cuius iussu extra portam romanam
in loco qui dicit tres muri: dicitur: et ibidē cū
celso puer decollat̄ quinto kalen. augusti: circ̄
ca annum domini. lxvij. Quorū corpora cū christia
ni in hortis p̄p̄ris rapta collocaſſent: in ipa no-
tre cuidam cœratiō christiano apparuerūt: et vt
corum corpora in domo sua in profunda fovea
sepeliret propter neronis furorem admonue-
runt: qui cum filiam suam paralyticam ab eis
sanari perīsset: puella cōtinuo sanata corpora
martyrum tulit: et vi inſerant sepeliunt. C p̄o
cessu ho temporis eadem corpora domin⁹ san-
cto ambroſio episcopo reuelauit: qui celsum in
locō suo relinquentis nazariū quasi eadem ho-
ra sepultum integrum et incorruptum cum sans-
guine recente cum capillis et barba reperiens:
corpus ipsum miro fragrans odore ad ecclesiā
apostolorum transtulit: et ibidem honorifice col-
locauit p̄dīe idus iunij.

De sc̄o Victore papa t mar. Cap. clvij.

Victor papa

Victor martyri natione a-
p̄her ex patre felice
eleutherio romano p̄tifici in
episcopatu successit: sed itq;
aunos decem: menses duos:
dies vigintr. Hic constituit san-
ctum pascha die dominico ce-
lebrari: et ad sacerdotū inter-
rogationē de termino pascha
li celebrauit consilium in alexandria palestine:
cui p̄filio ipse papa interfuit: narcissus patriar-
cha hierosolymoū: theophilus quoq; cesareo:
et hyrcanus lugdunen. episcopus: vbi statutum
est: vt semp die dominica pascha celebretur ob-
seruata decimaquarta luna mēsis aplis vñq; ad
xxi. Quidam enim episcopi aie et orientis tūc cum
iudeis pascha celebrazabant. Hic etiā constituit
vt necessitate ragente quicunq; hominū sine in
flumine: siue in fontib; siue in mari tantum
christiane p̄fessione credulitatis clarificata ba-
ptizaretur. Hic fecit ordinaciones duas p̄ men-
sem decembrīum: presbyteros quattuor: diaco-
nes septem: episcopos per diuersa loca numero
duodecim: q̄ et sub cōmodo imparatore martyrio